

за църква-тъ и нейны-тъ принадлежности.

Църква или храмъ ся казва особито посвященно Богу здание (бина), въ кое-то вѣрующи-тъ ся собирають за общи молитвы и освященіе отъ святыи-тъ таинства. Вразъ всѣхъ църква турася кръстъ отъ една страна въ знакъ на това, чи църква-та е освящена да славословяють вѣрующи-тъ въ распятый-тъ на кръстъ Господь и отъ другъ — въ знакъ на това, чи и сами истинно вѣрующи-тъ во Христа ся съзидаютъ въ църква Божіа съ силъ-тъ на истій-тъ Распятъ и чи всѣкій отъ нихъ повиканъ е да носи кръстъ-тъ си, да търпи гоненія и обиды за Христово-то имя.

Храмъ-тъ состои отъ три части: 1) притворъ или нартикъ; 2) храмъ или църква — въ най тѣсенъ разумъ и 3) алтарь.

1) Притворъ — е западна-та часть на храмъ-тъ, коя-то обыкновенно ся отдѣлява отъ църква-тъ со зидъ. Онъ е назначенъ за тѣ лица, кои-то ся готвятъ да примжъть кръщеніе за тѣ кои-то ся кажътъ; тука ся допускали и іудеи, ереницы и язычници.

2) Храмъ или църква е средна-та часть, въ кою-то православны-тъ міряне обыкновенно и стоають при Богослуженіе-то.

3) Алтарь е восточно-то и най важно-то отдѣленіе на храмъ-тъ. Онъ ся устроява по високо отъ други-тъ части на храмъ-тъ, съ една страна да гледать стоящи-тъ въ църква-тъ, что ся праве за тѣхно-то назиданіе въ алтарь-тъ и вообще близъ алтарь-тъ, напр. на клироси-тъ, а отъ другъ въ знакъ на това, чи самъ алтарь-тъ изображава высшій-тъ міръ, небо-то, рай-тъ. Главна-та принадлежность на алтарь-тъ съставлява престоль-тъ, върху кой-то таинственно присѣдствува самъ Господь-Царь Славы. Озгоръ на престоль-тъ нахождася антиминосъ т. е. копринена кърпа со священны изображенія на Спасителя, полагаемъ въ гробъ отъ Іосифа и Иродима, — на Евангелисты-тъ и со святыи мощи. Вразъ истій-тъ антиминосъ и ся съвършава приношеніе-то на безкрвижъ-тъ жертвъ. Вразъ престоль-тъ ся тура кръстъ, знамя на наше-то спасеніе и святое евангеліе — Слово-то Божіе.